

VĚTRNÍK

26. října 1976

ZPRAVODAJ č. 3.

VYSOKÉ

NAD

JIZEROU

VII. NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA VESNICKÝCH A ZEMĚDĚLSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ

Program ÚTERÝ 26.10.1976

9,00

Seminář k inscenaci hry J. Popplewella "Paní Piperová zasahuje" v malém sále divadla Krakonoš

13,30

Rozloučení s divadelním souborem J.K.Tyl ZV ROH Jablonecké sklárny Josefův Důl

14,45

Koncert dechovky OB před divadlem Krakonoš

15,00

Uvítání divadelního souboru Havlíček OB VEJPRNICE před divadlem Krakonoš

16,00 a 19,30

Divadelní soubor ZK ROH ČSP Meziměstí

Bronislav Nušič:

TRUHLÍCI POZŮSTALÍ

22,00

Setkání divadelního souboru z Meziměstí s patrony - JZD Olešán Košťálov a Měst NV ROH Vysoké/Jiz., Rokytnice nad Jiz., Jablonec nad Jiz. a Harrachov v sále zotavovny ROH Větrov

Městečko Vysoké nad Jizerou, známé svou divadelní tradicí, ožilo opět tento týden radostnými shledáními a přátelstvím, které k dobrému ochotnickému divadlu neoporně patří. Pro vysocký divadelní soubor, který se denně podílí na dobrém průběhu národní přehlídky znamená tento týden vždy velký svátek. Zájem členů souboru o přehlídku je nejen výrazem pěkného vztahu k divadlu, ale i k rozvoji kulturního života celého města. Všichni se po celou dobu přehlídky vzorně starají o své hosty, snaží se jim svou obětavou prací zpříjemnit pobyt ve Vysokém, aby se sem vždy rádi znovu vraceli. Jedními z nich jsou i pečovatelé, kteří se starají o jednotlivé divadelní soubory po celou dobu jejich pobytu od slavnostního uvítání na Měst NV, kde je každý soubor oficiálně přivítán zástupci města, drží jim palce při obou divadelních představeních, účastní se společně večera s patrony atd.

Toto vše představuje bezesporu značnou dávku obětavosti, se kterou všichni členové tohoto souboru s bohatou divadelní tradicí přistupují k přípravě i samotnému průběhu přehlídky. A zato si jistě zaslouží uznání.

DIVADLO TĚMĚŘ NA KOLEJÍCH

Každý člověk má svůj oblíbený dopravní prostředek. Jedni jezdí častěji a raději vlakem, jiní autobusem. Divadelní ochotníci z Meziměstí patří ke skupině první. Ačkoliv jde o soubor vesnický, jeho zřizovatelem je ZK ROH a většina jeho členů pracuje u dráhy. Tentokrát však výjimečně a po dlouhé době přece jen použili autobusu, aby přijeli reprezentovat Východočeský kraj k nám do Vysokého. Na národní přehlídce je soubor nováčkem a je to jeho první účast na akci přesahující rámec a význam kraje.

Protože Náchodsko oplývá kvalitními amatérskými divadelními soubory městskými, musejí Meziměšťáci dbát o neustálé zvyšování své úrovně, aby obstáli nejen v místě svého působení, ale i v okolních vesnicích, kam se svými inscenacemi zajíždějí. V současné době – kromě Nušičových Truchlících pozůstalých, které nám předvedou – pracují na přípravě inscenace hry Osvalda Zahradníka "Zarabája aneb Epitaf pro živého".

Pro svoji činnost mají v Meziměstí krásně vybavený jevištní sál, který je umístěn přímo v nádražní budově. Při představení jezdí okolo vlaky, pískají a vytvářejí tak svéráznou zvukovou kulisu k výsledkům jejich divadelního snažení.

— ga —

Zvěrohodných pramenů jsme se dohledali, že se dnešního představení zúčastní i zástupci, nám všem velmi dobře známého, divadelního souboru z Bystrého u Poličky, kteří vážili tak dlouhou cestu, aby mohli povzbudit své největší soupeře z krajské přehlídky při jejich prvním vystoupení na národní přehlídce. Vítejte je mezi námi!

—re—

Srbský dramatik Bronislav Nušič se narodil v roce 1864 v Bělehradě a zemřel v roce 1938 tamtéž a spolu s chorvatem I. Vojnovičem a slovincem I. Cankarem se tento, snad nejplodnější srbský spisovatel stal zakladatelem moderního jugoslávského dramatu. Vystudoval práva a později se uplatnil jako úředník, diplomat a novinář. Byl ředitelem a dramaturgem řady jihoslovanských divadel / například Národního divadla v Bělehradě, divadla v Sarajevě a dalších / a profesorem dramatické školy. Při četných cestách po Evropě zavítal i do Prahy. Do literatury vstoupil v osmdesátých letech 19. století, avšak podstatná část jeho díla spadá do doby po I. světové válce. Je autorem humoresek, fe-

N Á Š M E D A I L O N

jetonů, cestopisů, románů a především divadelních her. Byl a doposud je nejpopulárnějším jugoslávským komedio- grafem a satirikem, i když má moderní jugoslávské drama již větší reprezentanty. Nušič však uměl nejen rozesmát, současně se v jeho díle promítá pravdivý obraz vývoje srbské společnosti, rodící nejen poctivé lidi, ale i bezohledné kariéristy a prospěcháře.

Komedie proslavily Nušiče i v cizině. K často uváděným patří například Národní poslanec, Protekce, Podezřelý člověk, Neboždík, Mistr Dolar, Paní ministrová a hra Truchlící pozůstalí, zesměšňující a pranýřující chamtivou touhu po majetku a vytvářející vynikající typy lidí a lidiček dychtících po nabytí bohatství bez nároků na uplatnění vlastních pracovních schopností. Tuto hru uvádíme právě dnes v podání divadelního souboru ZK ROH ČSD z Meziměstí.

— ga —

SETKÁNÍ S POROTOU A AUTOREM

Už tradičně se každé ráno v 9 hodin v malém sále divadla Krakonoš schází porota Národní přehlídky s účinkujícím souborem předcházejícího večera a se skalními divadelními fandou, kteří nelitují brzkého vstávání. Jako obyčejně, i večera ráno byl malý sál pro zájemce opravdu malý. Posluchači se tentokrát dostavili ve velkém počtu, zajisté i proto, že ranního posezení se zúčastnil i autor CHŮZE PO KAMENÍ, dramaturg Divadla Oldřicha Stibora v Olomouci, Radoslav Lošťák.

Seminář zahájil velice fundovaným a zasvěceným rozbořem inscenace dr. Zdeněk Kokta, jenž citlivým způsobem odhalil a na textu doložil jistou režijní nedůslednost v propracování mizanscén, vztahů a vnitřní citové bohatosti hry. Tuto problematiku dále rozvedl s. Laurin, jenž se hlavně zaměřil na jeden z ústředních problémů většiny amatérských inscenací, na cíl a motivaci jednání. Jeho příspěvek se setkal u posluchačů s velikým zájmem hlavně pro lapidárnost, s níž byl přednesen. Slovo poroty pak ještě doplnil scénografický poradce Národní přehlídky s. Honsa, který vzhledem k časové tísní jenom velice stručně zhodnotil výtvarnou složku inscenace a nabídl se vedení souboru, že veškeré scénografické problémy s nimi projedná. Pomoc soudruha Honsy zajisté ocení většina zúčastněných souborů, protože výtvarná složka jejich představení bývá velice často hlavním kamenem úrazu, na němž jejich snaha ztroskotává.

Na závěr posezení bylo dáno slovo autoru hry R. Lošťákovi, jenž poděkoval souboru za představení, ale odmítl hodnotící soudy o něm. Řekl, že autor vždy / i na představení profesionálního divadla / je jenom divákem, který se dívá a jeho pocity, jež / pokračování na str. 4

ANKETA POROTY

- odpovídá soudruh Dr. Zdeněk K O K T A

" Když se mi letos už po šesté začaly za okénkem autobusu rýsovat kopce kolem Vysokého nad Jizerou s paletou svých barev, byl jsem vděčen životu za to, že se sem mohu po roce opět vrátit. Že uvidím známé budovy vysokého náměstí, že se setkám se svými známými, že se budu setkávat s lidmi, kteří upsali svou duši divadlu, tomu kouzelnému prostředí fantazie, citu i myšlenek.

JÁ A VYSOKÉ NAD JIZEROU

V té každoroční přehlídce už dávno nejde jen o inscenace jednotlivých souborů, o jejich hodnocení, ale o nádhernou a neopakovatelnou společenskou událost. Proto se v ten čas, kdy už i držgrešle dub ztrácí své dukáty do Vysokého vracím."

Dnes odpoledne proběhne porada Krajské rady zájmové umělecké činnosti a inspektorů odborů kultury ONV Východočeského kraje, která bude pokračovat ještě zítra. Večer navštíví účastníci porady přehlídkové představení. Přejeme jim příjemný pobyt ve Vysokém.

Zájemce o vstupenky a ubytování odkazujeme do pečlivých rukou pracovníků OKS, kteří pracují v informačním středisku. Jistě budete s jejich službami spokojeni. Zároveň upozorňujeme, že příspěvky do Větrníku můžete odevzdat tamtéž, denně do 18 hodin.

PIPEROVÁ Z JIZERSKÝCH HOR

- recenze

Žánr detektivní komedie ve většině případů zaručuje divácký ohlas - pokud je tato veselohra vyrobena s tou profesionální rutinou, s jakou J. Popplewell napsal Paní Piperovou, je úspěch takřka jistý.

Zástupce Severočeského kraje, divadelní soubor J.K.Tyl při ROH Jabloneckých skláren Josefův Důl, se vysockému obecnstvu představil včera právě s touto hrou. Nedejme se však mýlit zdánlivou inscenační jednoduchostí - hra v sobě skrývá množství problémů, s nimiž se režisér B.Funk ve většině případů vyrovnal. Jeho cílevědomé rozpracování jednotlivých misanscén, příprava a budování vztahů a vedení herců zaslouží nesporně ocenění. Snad by se mu dalo jenom vytknout ne vždy zcela správné uplatnění změny temporytmu představení.

Zcela zaslouženou pozornost diváků si vymohla Pavla Čermáková v hlavní roli, která postavu prosté uklízečky Piperové zvládla opravdu velice dobře, hlavně v druhém představení, kdy se její mimický projev zkultivoval ve prospěch herecké postavy. Škoda, že mužská část souboru v této inscenaci nedosáhla v některých případech úrovně představitelk ženských rolí, protože v tom případě by jistě představení bylo ještě úspěšnější. Inscenace ve svém celku je nesporným úspěchem a dokladem toho, že na vesnici jde dělat dobré, divácky vděčné divadlo.

- red -

VĚTRNÍK - zpravodaj VII.národní přehlídky vesnických a zemědělských divadelních souborů. číslo 3 - 26. října 1976

Odovědný redaktor: O.Hejralová, redaktoři P.Matušík, A.Gasparičová, P.Hásek.

Povoleno odborem kultury VĚKNV č.j.1912/kult/76 ze dne 10.9.1976

Setkání s porotou a autorem / dokončení ze str. 3/

prožívá, jsou v tomto směru čistě subjektivní. Lošťák se přihlásil k názoru, že posláním umění je reagovat na všechny problémy, s nimiž se člověk setkává, že jeho úlohou je boj proti "novému měšťáctví", pro něž by mezi námi nemělo být místo. Nakonec se vyznal o své "lásce k prostotě", kterou chce zobrazovat i ve svých dílech. Můžeme si jenom přát, aby takovýchto besed na Vysokém bylo co nejvíce. Škoda jenom, že posluchači toliko poslouchali a minimálně se účastnili diskuse.

- tm -

Stodevadesát let vysockého divadla

I. O D A D A M A

Z prehistorie vysockého divadla se dá předpokládat, že ve Vysokém a na Vysocku se z popudu jesuitů hrálo divadlo už v první polovině 17. století. Byly to hry převážně náboženského obsahu. Podle doložených zpráv se však stalo tak teprve v roce 1786, kdy vysocký písmák a učitel Jan Petruška zhlédl v c.k. vlasteneckém divadle v Praze Thámovu hru "Břetišlav a Jitka", která mu tak učarovala, že se z Prahy vrátil už s pevným rozhodnutím připravit svým sousedům v zapadlém podhůří podobný zážitek. Zprvu ovšem nezískal spoluúčast svých vrstevníků, a tak si herce vychoval z vlastních žáčků, z nichž nejstarší v první hře "O Bruncvíkovi" onoho památného roku byl teprve devatenáctiletý. Hra byla s velkým úspěchem opakována každou sobotu a neděli. O vánocích téhož roku byla hrána již druhá hra "Meluzína" a později "Jenovefa", jejíž rukopis je dosud uchován. Jak a kde se hrálo, o tom příště.

- PH -